

Pokiaľ sa Leo mohol cítiť ešte horšie, bolo to práve teraz. Annabeth verila rímskemu polobohovi, ktorého poznala asi tak tri sekundy, viac než Leovi.

Keď odišla, Leo s Frankom si vymieňali pohľady. Ten kolos vyzeral dosť čudne v tóge z plachty, sivej mikine s kapucňou, v rifliach a s lukom a puzdrom so šípmi z lodnej zbrojnice na pleci. Leo si spomenul, ako stretol Lovkyne bohyne Artemis – hlúčik peknučkých pružných dievčín v striebornom oblečení vyzbrojených lukmi. Predstavil si, ako s nimi Frank vyskakuje. Tá vidina ho tak pobavila, že sa mu skoro uľavilo.

„Takže,“ spustil Frank. „Ty sa nevoláš Sammy?“

Leo sa zamračil. „Čo to má znamenať?“

„Ale nič.“ Frank rýchlo pokrútil hlavou. „Iba... ale nič. A to s tým strieľaním na tábor... môže v tom mať prsty Oktavián, možno použil nejaké kúzlo alebo tak. Nechcel, aby sa s vami Rimania spojili.“

Leo tomu nechcel veriť. Bol tomu chalanovi vďačný, že mu nič nevyčíta, ale vedel, že to Oktavián nebol. To *Leo* prišiel k baliste a začal strieľať. Niečo mu našepkávalo, že je to nesprávne. Pýtal sa sám seba: *Čo to, dočerta, robím?* No aj tak to urobil.

Možno sa zbláznil. Napätie trvajúce niekoľko mesiacov pri prácach na *Argu II* ho nakoniec položilo. Na to však nemohol myslieť. Musel robiť niečo užitočné. Musel si zamestnať ruky.

„Pozri,“ nadhodil, „mal by som sa porozprávať s Festusom a zistiť škody. Neprekážalo by ti...?“

Frank mu pomohol vstať. „Kto je Festus?“

„Kamoš,“ odvetil Leo. „A nevolá sa Sammy, ak ťa to zaujíma. Poď, predstavím ťa.“

Bronzový drak našťastie nebol poškodený. No, až na to, že v zime prišiel o všetko okrem hlavy – ale to Leo nerátal.

Keď sa dostali na čelo lode, hlava sa obrátila o stoosemdesiat stupňov a pozrela na nich. Frank zhíkol a cúvol.

„Tá vec je živá!“

Leo by sa skoro rozosmial, keby mu nebolo tak pod psa. „Hej, Frank, toto je Festus. Býval to úplný bronzový drak, ale mali sme malú nehodu.“

„Ty máš množstvo nehôd,“ poznamenal Frank.

„No, niektorí z nás sa na draka nevedia premeniť, preto si musia zostrojiť vlastného.“ Leo nadvihol obočie. „Skrátka, oživil som aspoň hlavu ako figúru na provu. Je teraz niečo ako hlavné lodné komunikačné stredisko. Ako to vyzerá, Festus?“

Festus vychrlil dym a vypustil rad škripotavých a vrčiacich zvukov. Za posledné mesiace sa Leo naučil tomuto strojovému jazyku rozumieť. Ostatní polobohovia vedeli po latinsky a po grécky, Leo ovládal škripanie a vrzganie.

„Uf,“ prikývol Leo. „Mohlo to byť horšie, ale trup je na niekoľkých miestach poškodený. Na ľavom boku treba opraviť veslá, inak nemôžeme plávať plnou rýchlosťou. Potrebujeme materiál na opravu: božský bronz, asfalt, kriedu...“

„Ako na písanie?“

„Vápenec, chlapče, uhličitan vápenatý, používa sa do cementu a do ďalších... Ale to je jedno. Ide o to, že loď ďaleko nedoletí, ak ju neopravíme.“

Festus vydal ďalší hrkotavý a škripotavý zvuk, ktorému Leo nerozumel. Znelo to ako *AJ-zuhl*.

„Áno... *Hazel*,“ rozlúštil to. „To je to kučeravé dievča, však?“ Frank prehltol. „Je v poriadku?“